

UZASADNIENIE

A. R. (1) oskarżona o to, że w okresie od nieustalonego dnia do dnia 30.10.2016 r. w boksach handlowych nr (...) i (...) na targowisku (...) a-B. w (...), gm. T., woj. (...) dokonywała obrotu towarami oznaczonymi podrobionymi znakami towarowymi renomowanych firm, zastrzeżonych przez te firmy, których nie miała prawa używać poprzez oferowanie do sprzedaży:

- 1 szt. spodenek, 11 szt. koszulek, 4 szt. kurtek, 26 szt bluz, 14 szt. spodni dresowych, 165 par skarpetek, 11 par butów, 2 szt. butów bez pary opatrzonych zarejestrowanymi znakami towarowymi N. przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) Ltd reprezentowanej przez N. (...) Sp. z o.o.

-1 para butów opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi (...) przy czym znaku tego nie miała używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez N. (...) Sp. z o.o.

- 4 szt. spodenek, 135 par skarpetek, 5 szt. koszulek, 16 szt. spodni dresowych, 45 szt. bluz, 16 par butów, 1 pary kłapek, 1 szt. but bez pary, 6 szt. spodni opatrzonych zarejestrowanymi znakami towarowymi (...) przy czym znaku tego nie miała

używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię Adwokacką adw. M. P.

- 26 szt. kurtek, 21 szt. czapek, 38 szt. bluz, 5 szt. szali, 100 szt. koszul, 202 pary skarpet, 1 szt. spodenek, 65 szt. spodni, 11 szt. spodni krótkich, 55 szt. swetrów, 4 szt. bokserek, 47 szt. koszulek, opatrzonych zarejestrowanymi znakami towarowymi T. (...) przy czym znaku tego nie miała używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię (...)

- 1 szt. torebki damskiej opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowym G. przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię (...)

- 8 szt. czapek opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowym (...) przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...)p.A reprezentowanej przez Kancelarię (...)

- 27 szt. spodni, 22 szt. koszul, 12 szt. bluz, 34 szt. koszulek, 7 szt. swetrów, 1 szt. pasek bez klamry, 1 para skarpet, 1 szt. kamizelki, opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowym H. B. przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię (...) sp. k.

- 1 para spodni opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi (...) przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...). reprezentowanej przez Kancelarię (...). k.

- 5 par butów, 3 pary skarpet opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi (...) przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię (...)

- 5 szt. butów, 5 szt. koszulek opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi L. przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię (...). z o.o.

-1 szt. torebki, 1 szt. bokserek, 3 szt. koszulek, 1 szt. spodni, 37 par skarpet opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi C. K. przy czym tego znaku nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię (...)

- 2 szt. koszulek, 2 szt. torebek, 4 szt. koszul, 2 szt. czapek opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi C. przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię (...)

- 2 szt. spodenek, 1 szt. bokserek, 12 szt. czapek, 48 par skarpetek, 25 szt. bluz, 59 szt. koszulek, 105 szt. koszul, 9 szt. kurtek, 11 szt. spodni, 1 para butów, 1 szt. zegarków opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi (...) przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) P.A. reprezentowanej przez Kancelarię (...). z o.o.
- 9 szt. torebek, 24 szt. szali, 3 szt. portfeli opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi (...) przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię (...)
- 27 szt. swetrów, 23 szt. spodni, 14 szt. bluz, 14 szt. koszuli, 6 szt. podkoszulek, 7 szt. czapek, 3 szt. bluzek opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi (...) przy czym znaku tego nie miała używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię (...)
- 5 szt. bluz, 1 para butów, 3 szt. dresów, 2 szt. spodenek, 1 szt. koszulek, 1 para kłapek, 25 par skarpet opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi (...) przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię (...)
- 4 pary butów, 5 szt. portfeli, 1 szt. toreb, 1 szt. koszul, 4 szt. czapek opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi (...) przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię (...)
- 22 pary skarpet opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi (...) przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) S.A. reprezentowanej przez radcę prawnego M. D.
- 43 szt. perfum opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi (...) przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez (...) Sp. z o.o.
- 13 szt. perfum, 1 szt. podkładu opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi (...) przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez (...) Sp. z o.o.
- 8 szt. perfum, 3 szt. błyszczycy opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi Y. L. przy czym znaku tego nie miała używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez (...) Sp. z o.o.
- 4 szt. kredek, 2 szt. tuszu do rzes opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi (...) przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez (...) Sp. z o.o.
- 2 szt. perfum opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi V.&R. przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez (...) Sp. z o.o.
- 2 szt. tusz do rzes opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi L. przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez (...) Sp. z o.o.
- 2 szt. perfum opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi D. przy czym znaku tego nie miała prawa użyć czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię (...)
- 1 szt. tusz do rzes, perfumy 17 szt. opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi V. przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię (...)
- 27 szt. perfum opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi L. przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...), reprezentowanej przez Kancelarię (...). z o.o.
- 5 szt. perfum opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowym K. przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię Kancelarię (...)

- 6 szt. perfum opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi (...) przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię Kancelarię (...)

- 1 szt. perfum opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi J. przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię Kancelarię (...)

- 2 szt. perfum opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi B. przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię Kancelarię (...)

- 33 szt. perfum opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi H. B. przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię Kancelarię (...)

- 5 szt. perfum opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi (...) przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię Kancelarię (...)

- 42 szt. perfum, 5 szt. zegarków opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi

C. K. przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na j

szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię Kancelarię (...)

- 20 szt. perfum, 2 szt. podkładu, 2 szt. cieni, 1 szt. kredki, 3 szt. pomadki, 8 szt. błyszczek, 1 szt. błyszczek z kredką, 2 szt. tusz do rzes opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi C. przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię Kancelarię (...)

- 13 szt. perfum opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi C. przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię Kancelarię (...)

- 8 szt. perfum opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi D. przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię Kancelarię (...)

- 80 szt. perfum, 8 szt. błyszczek, 3 szt. tusz do rzes, 7 szt. kredek opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi D. przy czym znaku tego nie miała prawa

używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię (...)

- 13 szt. perfum opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi (...) przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię Kancelarię (...)

- 4 szt. perfum opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi E. przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię Kancelarię (...)

- 3 szt. perfum, 17 szt. pomadki opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi G. przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię Kancelarię (...)

- 1 szt. pomadki opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi E. (...) przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię Kancelarię (...)

- 10 szt. perfum opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi G. przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię Kancelarię (...)

- 10 szt. błyszczek opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi G. przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię Kancelarię (...)

- 17 szt. perfum opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowym T. (...) przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię (...) (...)

- 1 szt. zegarka opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowym (...) G. przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię Kancelarię (...)

- 1 szt. bransoletka, 1 szt. łańcuszek, 1 szt. wisiołek z przywieszką opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowym (...) przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię Kancelarię (...)

- 1 szt. zegarek opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowym (...) przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię Kancelarię (...)

- 2 szt. zegarków opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowym C. przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię Kancelarię (...)

- 1 szt. perfum opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowym (...) przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię (...)

przy czym z oferowania towarów oznaczonych podrobionymi znakami towarowymi uczyniła sobie stałe źródło dochodu, **tj. o czyn z art. 305 ust.3 Ustawy z dnia 30.06.2000r Prawo własności przemysłowej;**

E. T. została oskarżona o to, że w dniu 30.10.2016 r. w boksie handlowym nr (...) na targowisku (...) w (...), gm. T., woj. (...) udzielała pomocy A. R. pomagając jej w dokonywaniu obrotu towarami oznaczonymi podrobionymi znakami towarowymi renomowanych firm, zastrzeżonych przez te firmy, których A. R. (2) nie miała prawa używać poprzez oferowanie do sprzedaży:

- 1 szt. spodenek, 11 szt. koszulek, 4 szt. kurtek, 26 szt. bluz, 14 szt. spodni dresowych, 165 par skarpetek, 11 par butów, 2 szt. butów bez pary opatrzonych zarejestrowanymi znakami towarowymi N. przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) Ltd reprezentowanej przez N. (...) Sp. z o.o.

- 1 para butów opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowym (...) przy czym znaku tego nie miała używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez N. (...) Sp. z o.o.

- 4 szt. spodenek, 135 par skarpetek, 5 szt. koszulek, 16 szt. spodni dresowych, 45 szt. bluz, 16 par butów, 1 pary kłapek, 1 szt. but bez pary, 6 szt. spodni opatrzonych zarejestrowanymi znakami towarowymi (...) przy czym znaku tego nie miała

używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię Adwokacką adw. M. P.

- 26 szt. kurtek, 21 szt. czapek, 38 szt. bluz, 5 szt. szali, 100 szt. koszul, 202 pary skarpet, 1 szt. spodenek, 65 szt. spodni, 11 szt. spodni krótkich, 55 szt. swetrów, 4 szt. bokserki, 47 szt. koszulek, opatrzonych zarejestrowanymi znakami towarowymi T. (...) przy czym znaku tego nie miała używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię (...)

- 1 szt. torebki damskiej opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowym G. przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię (...)

- 8 szt. czapek opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowym (...) przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...)p.A reprezentowanej przez Kancelarię (...)

- 27 szt. spodni, 22 szt. koszul, 12 szt. bluz, 34 szt. koszulek, 7 szt. swetrów, 1 szt. pasek bez klamry, 1 para skarpet, 1 szt. kamizelki, opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowym H. B. przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię (...) sp. k.

- 1 para spodni opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi (...) przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...). reprezentowanej przez Kancelarię (...). k.

- 5 par butów, 3 pary skarpet opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi (...) przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię (...)

- 5 szt. butów, 5 szt. koszulek opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi L. przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię (...). z o.o.

- 1 szt. torebki, 1 szt. bokserek, 3 szt. koszulek, 1 szt. spodni, 37 par skarpet opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi C. K. przy czym tego znaku nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię (...)

- 2 szt. koszulek, 2 szt. torebek, 4 szt. koszul, 2 szt. czapek opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi C. przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię (...)

- 2 szt. spodenek, 1 szt. bokserek, 12 szt. czapek, 48 par skarpetek, 25 szt. bluz, 59 szt. koszulek, 105 szt. koszul, 9 szt. kurtek, 11 szt. spodni, 1 para butów, 1 szt. zegarków opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi (...) przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...).P.A. reprezentowanej przez Kancelarię (...). z o.o.

- 9 szt. torebek, 24 szt. szali, 3 szt. portfeli opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi (...) przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię (...)

- 27 szt. swetrów, 23 szt. spodni, 14 szt. bluz, 14 szt. koszuli, 6 szt. podkoszulek, 7 szt. czapek, 3 szt. bluzek opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi (...) przy czym znaku tego nie miała używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię (...)

- 5 szt. bluz, 1 para butów, 3 szt. dresów, 2 szt. spodenek, 1 szt. koszulek, 1 para kłapek, 25 par skarpet opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi (...) przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię (...)

- 4 pary butów, 5 szt. portfeli, 1 szt. toreb, 1 szt. koszul, 4 szt. czapek opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi (...) przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię (...)

- 22 pary skarpet opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi (...) przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) S.A. reprezentowanej przez radcę prawnego M. D.

- 43 szt. perfum opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi (...) przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez (...) Sp. z o.o.

- 13 szt. perfum, 1 szt. podkładu opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi (...) przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez (...) Sp. z o.o.

- 8 szt. perfum, 3 szt. błyszczycy opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi Y. L. przy czym znaku tego nie miała używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez (...) Sp. z o.o.

- 4 szt. kredek, 2 szt. tuszu do rzęs opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi (...) przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez (...) Sp. z o.o.
- 2 szt. perfum opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi V.&R. przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez (...) Sp. z o.o.
- 2 szt. tusz do rzęs opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi L. przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez (...) Sp. z o.o.
- 2 szt. perfum opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi D. przy czym znaku tego nie miała prawa użyć czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię (...)
- 1 szt. tusz do rzęs, perfumy 17 szt. opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi V. przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię (...)
- 27 szt. perfum opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi L. przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...), reprezentowanej przez Kancelarię (...). z o.o.
- 5 szt. perfum opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowym K. przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię Kancelarię (...)
- 6 szt. perfum opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi (...) przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię Kancelarię (...)
- 1 szt. perfum opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi J. przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię Kancelarię (...)
- 2 szt. perfum opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi B. przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię Kancelarię (...)
- 33 szt. perfum opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi H. B. przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię Kancelarię (...)
- 5 szt. perfum opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi (...) przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię Kancelarię (...)
- 42 szt. perfum, 5 szt. zegarków opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi C. K. przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię Kancelarię (...)
- 20 szt. perfum, 2 szt. podkładu, 2 szt. cieni, 1 szt. kredki, 3 szt. pomadki, 8 szt. błyszczczyk, 1 szt. błyszczczyk z kredką, 2 szt. tusz do rzęs opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi C. przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię Kancelarię (...)
- 13 szt. perfum opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi C. przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię Kancelarię (...)
- 8 szt. perfum opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi D. przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię Kancelarię (...)
- 80 szt. perfum, 8 szt. błyszczczyk, 3 szt. tusz do rzęs, 7 szt. kredek opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi D. przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię (...)

- 13 szt. perfum opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi (...) przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię Kancelarię (...)
- 4 szt. perfum opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi E. przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię Kancelarię (...)
- 3 szt. perfum, 17 szt. pomadki opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi G. przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię Kancelarię (...)
- 1 szt. pomadki opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi E. (...) przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię Kancelarię (...)
- 10 szt. perfum opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi G. przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię Kancelarię (...)
- 10 szt. błyszczki opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi G. przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię Kancelarię (...)
- 17 szt. perfum opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi T. (...) przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię (...) (...)
- 1 szt. zegarka opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi (...) G. przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię Kancelarię (...)
- 1 szt. bransoletka, 1 szt. łańcuszek, 1 szt. wisiołek z przywieszką opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi (...) przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię Kancelarię (...)
- 1 szt. zegarek opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi (...) przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię Kancelarię (...)
- 2 szt. zegarków opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowymi C. przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię Kancelarię (...)
- 1 szt. perfum opatrzonych zarejestrowanym znakiem towarowym (...) przy czym znaku tego nie miała prawa używać czym działała na szkodę firmy (...) reprezentowanej przez Kancelarię (...) **tj. o czyn z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 305 ust. 1 Ustawy z dnia 30.06.2000r. Prawo własności przemysłowej**

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim wyrokiem z dnia 31 grudnia 2019 roku w sprawie VII K 402/17:

1. oskarżoną A. R. uznał za winną popełnienia zarzucanego jej czynu wyczerpującego dyspozycję art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30.06.2000 roku Prawo własności przemysłowej (t.j. Dz.U. z 2017r., poz. 776), z tą zmianą:
 - iż ustalił, że czyn został popełniony w okresie od daty dokładnie nie ustalonej, nie później niż od dnia 02.11.2015 roku do dnia 30.10.2016 roku,
 - z jego opisu wyeliminował wprowadzanie do obrotu 2 szt. perfum opatrzonych znakiem towarowym B., oraz biżuterii opatrzonej znakiem towarowym B.,
 - ustalił, iż perfumy opatrzone znakiem towarowym V.&R. są opatrzone nadto znakiem towarowym F. zarejestrowanym na rzecz spółki la S. L.' (...) S.A.

i za to na podstawie art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30.06.2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2017T., poz. 776) i na podstawie art. 33 § 2 kk wymierzył oskarżonej karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w liczbie 120 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych;

2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 kk postępowanie karne wobec oskarżonej A. R. (2) warunkowo umorzył na okres próby 2 lat;

3. na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 kk zobowiązał oskarżoną A. R. do informowania sądu o przebiegu okresu próby poprzez składanie pisemnych sprawozdań co 6 miesięcy poczynając od uprawomocnienia się wyroku;

4. oskarżoną E. T. uznał za winną popełnienia zarzucanego jej czynu wyczerpującego dyspozycję art. 18 § 3 kk w zw. z art. 305 ust. 1 ustawy z dnia 30.06.2000 roku Prawo własności przemysłowej (t.j. Dz.U. z 2017r., poz. 776), z tą zmianą, iż z opisu czynu wyeliminował wprowadzanie do obrotu 2 szt. perfum opatrzonych znakiem towarowym B., oraz biżuterii opatrzonej znakiem towarowym B., a nadto ustala, iż perfumy opatrzone znakiem towarowym V.&R. są opatrzone nadto znakiem towarowym F. zarejestrowanym na rzecz spółki la S. L.' (...) S.A. i za to na podstawie art. 19 § 1 kk w zw. z art. 305 ust. 1 ustawy z dnia 30.06.2000 roku Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2017 r., poz. 776) wymierzył oskarżonej karę grzywny w liczbie 120 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych;

5. na podstawie art. 44 § 2 kk orzekł przepadek dowodów rzeczowych opisanych szczegółowo:

a/ w wykazie dowodów rzeczowych Nr (...) - (...) pod poz. 1-11,15-25, 27-44, 46-70, 72-85, 87-131,133 na k. 473-482 akt sprawy przedmiotowej,

b/ w wykazie dowodów rzeczowych Nr (...) (...) pod poz. 1-6, 10-11, 13, 15, 19-24, 26, 28-32, 34-38,40,42-43 na k. 483-485 akt sprawy przedmiotowej;

6. na podstawie art. 46 § 2 kk orzekł nawiązki:

a/ wobec oskarżonej **A. R. (2)** na rzecz

pokrzywdzonych reprezentowanych przez adwokatów Ł. B. (1) i K. D. (1) (Kancelaria (...)):

- T. L. B.V. kwotę 1,000 złotych,

- (...) L.P. kwotę 500 złotych,

- C. kwotę 200 złotych,

- (...) kwotę 100 złotych,

- C. K. kwotę 200 złotych,

- C. D. kwotę 200 złotych,

- C. kwotę 100 złotych

- (...) S.A. kwotę 100 złotych

- Beckham kwotę 100 złotych

- (...) S.A. kwotę 100 złotych

- J. kwotę 100 złotych

- M. kwotę 100 złotych
- (...) Ltd kwotę 100 złotych
- pokrzywdzonego L. reprezentowanego przez adwokata (...) (P. Kancelaria (...) z o.o.) kwotę 200 złotych,
- pokrzywdzonego T. M. (...) reprezentowanego przez radcę prawnego E.R. (Kancelaria (...)) kwotę 289 złotych,
- pokrzywdzonego (...) & (...) reprezentowanego przez adwokata M. S. (Kancelaria (...)) kwotę 500 złotych;

b/ wobec oskarżonej E. T. na rzecz:

pokrzywdzonych reprezentowanych przez adwokatów Ł. B. (1) i K. D. (1) (Kancelaria (...)):

- T. L. B.V. kwotę 1,000 złotych,
- (...) L.P. kwotę 500 złotych,
- C. kwotę 200 złotych,
- (...) kwotę 100 złotych,
- C. K. kwotę 200 złotych,
- C. D. kwotę 200 złotych,
- C. kwotę 100 złotych
- (...) S.A. kwotę 100 złotych
- Beckham kwotę 100 złotych
- (...) S.A. kwotę 100 złotych
- J. kwotę 100 złotych
- M. kwotę 100 złotych
- (...) Ltd kwotę 100 złotych
- pokrzywdzonego L. reprezentowanego przez adwokata (...) (P. Kancelaria (...) z o.o.) kwotę 200 złotych,
- pokrzywdzonego T. M. (...) reprezentowanego przez radcę prawnego E.R. (Kancelaria (...)) kwotę 289 złotych,
- pokrzywdzonego (...) (...) reprezentowanego przez adwokata M. S. (Kancelaria (...)) kwotę 500 złotych;

7. zasądził od oskarżonych A. R. (2) oraz E. T. na rzecz oskarżycieli posiłkowych:

a/ Adidas AG reprezentowanego przez radcę prawnego M.P. kwoty po 840 (osiemset czterdzieści) złotych,

b/ Wrangler (...). reprezentowanego przez adwokata W.S. (Kancelaria (...) sp.k.) kwoty po 840 (osiemset czterdzieści) złotych,

c/ (...) (...) reprezentowanego przez adwokata M. S. (Kancelaria (...)) kwoty po 840 (osiemset czterdzieści) złotych,

d/ T. M. (...) reprezentowanego przez radcę prawnego E.R. (Kancelaria (...)) kwoty po 840 złotych,

e/ reprezentowanych przez adwokatów Ł. B. oraz K. D. (Kancelaria (...))

- T. L. B.V. kwoty po 840 złotych

- (...) kwoty po 840 złotych

- C. D. kwoty po 840 złotych

- C. Germany Gmbh kwoty po 840 złotych

- (...) S.A. kwoty po 840 złotych

- H. kwoty po 840 złotych

- M. kwoty po 840 złotych

- (...) Ltd kwoty po 840 złotych tytułem zwrotu wydatków związanych z ustanowieniem pełnomocnika;

8. zasądził od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa kwoty po 1.222,15 zł tytułem zwrotu wydatków oraz

- od oskarżonej A. R. (2) kwotę 240 złotych tytułem opłat,

- od oskarżonej E. T. kwotę 120 złotych tytułem opłaty.

Powyższy wyrok zaskarżył obrońca oskarżonych A. R. (2) i E. T. w całości oraz prokurator w zakresie rozstrzygnięcia co do kary na niekorzyść oskarżonej A. R. (2).

Apelacja obrońcy wywiedziona została z podstawy prawnej art. 438 pkt 2 i 3 kpk i zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi:

1. naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na treść rozstrzygnięcia, a mianowicie:

- art. 4 i 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez odmowę wiary wyjaśnieniom oskarżonych w zakresie w jaki nie przyznały się do popełnienia zarzucanych im czynów, podczas gdy ich wyjaśnienia nie zostały zaprzeczone przez osoby, które nie byłyby zainteresowane ich skazaniem, a to osób, które nie byłyby funkcjonariuszami policji, a rzekomych klientów, kupujących, których nie tylko nie zatrzymano, ale również nie ustalono ich personaliów;

- art. 4 i 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez opatrzenie zeznań funkcjonariuszy policji M. R., J. B., M. S. (2), J. K. przymiotem wiarygodności, przyjmując, iż relacje tychże policjantów są konsekwentne, jednoznaczne, stanowcze oraz zbieżne i spójne, wzajemnie korespondują i nie istnieją żadne racjonalne powody nakazujące dyskwalifikację zeznań wskazanych świadków, jako że relacjonują okoliczności znane im z tytułu obowiązków służbowych i przez to jawią ; jako osoby bezstronne, podczas gdy:

a) są to osoby szczególnie zainteresowane korzystnym rozstrzygnięciem, aby błędy popełnione podczas akcji w dniu 30 października 2016 r., a to niezatrzymanie, nieustalenie osób, które rzekomo miały kupować i oglądać towar w boksie (...) na targowisku (...), nie stanowiły o kompromitacji policji i to na szczeblu Komendy Wojewódzkiej Policji,

b) Sąd jednocześnie przyjmuje, że relacje świadków są konsekwentne, jednoznaczne, Stanowcze oraz zbieżne i spójne, wzajemnie korespondują oraz, że świadkowie ci przekazywali relacje bardziej lub mniej szczegółowe, co ma wynikać ze sposobu przesłuchania, predyspozycji do zapamiętywania szczegółów i odtwarzania ich po czasie, co stanowi de facto usprawiedliwienie zaniechań policjantów i rozbieżności w ich zeznaniach;

- art. 5 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 4 i 7 k.p.k. poprzez przyjęcie, że wyjaśnienia oskarżonej A. R. (2) budzą wątpliwości, gdyż nie ma żadnego innego dowodu sugerującego, że boksy były przedmiotem podnajmu, towar stanowił własność osoby trzeciej, a oskarżona nie podnosiła tej okoliczności wcześniej - na etapie postępowania przygotowawczego, podczas gdy stanowi to naruszenie zasady domniemania niewinności, naruszenie uprawnień procesowych oskarżonej, zaś

wątpliwości w tym zakresie winny być wyjaśnione przez urząd oskarżycielski i sąd, zaś w przypadku nie wyjaśnienia tych kwestii, przyjęcie wersji korzystnej dla oskarżonej;

- art. 83 § 2 k.p.k. w zw. z art. 88 § 1 k.p.k. poprzez dopuszczenie w charakterze pełnomocników oskarżycieli posiłkowych profesjonalnych pełnomocników, którzy nie przedstawili pełnomocnictw z własnoręcznym podpisem osób uprawnionych do reprezentacji, przyjmując, iż zastosowanie znajduje Konwencja znosząca wymóg legalizacji zagranicznych dokumentów i powołując się na uchwałę Sądu Najwyższego, podczas gdy dokument pełnomocnictwa nie posiada oryginalnego, własnoręcznego podpisu, zaś art. art. 83 § 2 k.p.k. stosowany odpowiednio do pełnomocnika, a przytoczone orzeczenie Sądu Najwyższego dotyczy postępowania cywilnego - wpisu prawa własności w księdze wieczystej, a nie postępowania karnego, a nadto w przytoczonym orzeczeniu wskazano, że dołączenie apostille nie zwalnia sądu z obowiązku badania, czy dokument opatrzony apostille spełnia, określone w prawie w którym dokument został sporządzony, wymagania dotyczące formy danej czynności prawnej;

- art. 633 k.p.k. w zw. z § 11 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz § 11 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych - poprzez jego niezastosowanie i zasądzenie od obu oskarżonych po 840 zł na rzecz oskarżycieli posiłkowych, podczas gdy:

a) sąd I instancji powinien zasądzić koszty według zasad słuszności,

b) zasądzone koszty przekraczają maksymalne stawki wynikające z Rozporządzeń Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 sprawie opłat za czynności adwokackie oraz czynności radców prawnych;

2. błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia i mający wpływ na treść, a polegający na przyjęciu, iż oskarżone swoim zachowaniem wypełniły znamiona występku penalizowanych treścią przepisów art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej i art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 305 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej, podczas gdy:

a) w świetle zebranego materiału dowodowego brak było okoliczności wskazujących na możliwość przypisania oskarżonym działania z winy umyślnej w postaci zamiaru bezpośredniego albo ewentualnego;

b) oskarżone nie oferowały do sprzedaży towarów szczegółowo wymienionych na s. 1-5 uzasadnienia wyroku, a przez to nie dokonywały obrotu towarami oznaczonymi znakami

c) w dniu akcji policji do boksu nie wchodziły zainteresowane osoby, i nie wychodziły one z zakupami;

d) wewnątrz boksu nie ujawniono kilku osób,

e) oskarżone nie inkasowały pieniędzy,

f) oskarżone nie dokonywały obrotu towarami oznaczonymi podrobionymi znakami towarowymi

g) oskarżone nie miały zamiaru wprowadzenia produktów do obrotu.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie obu oskarżonych od zarzucanych im czynów, ewentualnie uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Piotrkowie Trybunalskim.

Apelacja prokuratora wywieziona została z podstawy prawnej art. 438 pkt 1 kpk i zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 kk poprzez ich błędne zastosowanie wyrażające się w rozstrzygnięciu, iż postępowanie karne wobec oskarżonej A. R. (2) zostaje na podstawie tych przepisów warunkowo umorzone na okres próby 2 lat, podczas gdy inne rozstrzygnięcia zaskarżonego wyroku w tym to wskazane w jego punkcie 1 skazujące oskarżoną za czyn z art. 305 ust. 3 ustawy z dnia 30 06 2000 r. prawo własności przemysłowej, wskazane podstawy prawne niniejszego rozstrzygnięcia, a także rozstrzygnięcia wskazane w

innych punktach skarżonego wyroku oraz motywy pisemnego uzasadnienia wskazują wprost, iż intencją sądu było warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej w punkcie pierwszym skarżonego wyroku kary pozbawienia wolności w rozmiarze 6 miesięcy na okres próby 2 lat, nie zaś warunkowe umorzenie postępowania karnego wobec oskarżonej na okres próby 2 lat.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w jego pkt. 2 poprzez wskazanie, iż na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec A. R. (2) w pkt 1 kary 6 miesięcy pozbawienia wolności zostaje warunkowo zawieszona na okres próby 2 lat, a w pozostałym zakresie o utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy.

Na rozprawie apelacyjnej w dniu 9 lipca 2019 roku Prokurator popierał apelację i wnioski w niej zawarte. Wnosił o nieuwzględnienie apelacji obrońcy oskarżonych.

Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego (...) (...) przyłączył się do stanowiska prokuratora. Wnosił o nieuwzględnienie apelacji obrońcy oskarżonych oraz wnosil o zasądzenie od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego za postępowanie odwoławcze.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skarga apelacyjna obrońcy oskarżonych, jakkolwiek nie była w pełni zasadna, to jednak w wyniku jej rozpoznania okazało się, że zachodzi konieczność zmiany zaskarżonego wyroku.

Na wstępie wyraźnie podkreślić należy, iż twierdzenia skarżącego sprowadzające się do zanegowania prawidłowych ustaleń faktycznych oraz koncentrujące się na zakwestionowaniu przeprowadzonej oceny zebranych dowodów (wskazujące na jej rzekomą wadliwość spowodowaną dowolnością wyprowadzonych wniosków), nie przedstawiają jakichkolwiek przekonujących argumentów, podważających prawidłowość i słuszość rozumowania Sądu I instancji. Sąd Rejonowy w sposób rzetelny, wnikliwy i kompleksowy dokonał wartościowania zarówno osobowych, jak i nieosobowych źródeł dowodowych zebranych na gruncie analizowanej sprawy, a następnie poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne w tym zakresie. Dokonane zaś przez Sąd Rejonowy ustalenia w pełni odpowiadają zebranym w sprawie dowodom, a nade wszystko są wynikiem wszechstronnej ich analizy. Apelujący w żadnej mierze nie zdołał skutecznie wykazać, aby rozumowanie Sądu I instancji, przy ocenie zgromadzonych w sprawie dowodów było nietrafne, bądź nieracjonalne, gdyż zarzuty przedstawione w apelacji, po ich gruntownej analizie i zestawieniu ze stosunkowo obszernym materiałem dowodowym, opierają się wyłącznie na odmiennej, subiektywnej i selektywnej ocenie zebranych w sprawie dowodów. Zważyć trzeba, iż przekonanie Sądu meriti o możliwości przypisania oskarżonym zrealizowania znamion czynów im przypisanych, pozostaje pod ochroną prawa procesowego, jako że nie wykracza poza ramy zasady swobodnej oceny dowodów wyrażone w treści art. 7 k.p.k. Jednocześnie zaś konkluzje Sądu Rejonowego stanowią wynik rozważenia wszystkich okoliczności, a nade wszystko zostały wyczerpująco i rzeczowo – z uwzględnieniem wskazań wiedzy, doświadczenia życiowego i prawidłowego rozumowania – uzasadnione w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku. Przy czym, należy podnieść, że przekonanie sądu o wiarygodności określonych dowodów i niewiarygodności innych pozostaje pod ochroną prawa procesowego, a więc mieści się w ramach swobodnej oceny dowodów jedynie wtedy, gdy jest poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy całokształtu okoliczności i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy, stanowi wynik rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego, jest wyczerpująco i logicznie – z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego – argumentowane w uzasadnieniu (zobacz: OSNKW 7-9/1991, poz.41). Konsekwencją zaś zasady prawdy (art. 2 § 2 k.p.k.) jest wymóg, aby ustalenia faktyczne, w oparciu o które następuje orzekanie, były udowodnione, tylko wówczas można przyjąć, że są one prawdziwe, czyli zgodne z rzeczywistością. Zobowiązuje ona organy procesowe do dołożenia – niezależnie od woli stron – maksymalnych starań i wyczerpania wszelkich dostępnych środków poznania prawdy. Organy procesowe w ramach swobodnej oceny dowodów są ustawowo zobligowane do ukształtowania przekonania dopiero na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów ocenianych według zasad prawidłowego rozumowania z pełnym wykorzystaniem dostępnej wiedzy i doświadczenia życiowego (art. 7 k.p.k.). Kodeks nie narzuca żadnych dyrektyw, które nakazywałyby określone ustosunkowanie się do konkretnych dowodów i nie wprowadza różnic co do wartości

poszczególnych dowodów. Zasada prawdy materialnej jest adresowana do wszelkich organów procesowych. W toku prowadzonych czynności uprawnione organy mają obowiązek wnikliwego zbadania i uwzględnienia wszystkich okoliczności zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego (art. 4 k.p.k.). Wyrok musi być wynikiem analizy całokształtu ujawnionych okoliczności, a więc i tych które go podważają. Pominięcie istotnych dla sprawy okoliczności, mogących mieć wpływ na rozstrzygnięcie w kwestii winy, stanowi oczywistą obrazę przepisu art. 410 k.p.k. W sprawach zawiłych, w których każdy dowód może wnieść element przybliżający wyjaśnienie rzeczywistego przebiegu przedmiotowego czynu, zaniechanie wnikliwej analizy przeprowadzonych dostępnych dowodów jest naruszeniem przepisów postępowania, mającym wpływ na treść orzeczenia.

Przenosząc powyższe na grunt analizowanej sprawy, kontrola odwoławcza zaskarżonego wyroku wykazała, że Sąd pierwszej instancji dokonał rzetelnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, podając dokładnie z jakich powodów dał wiarę lub jej odmówił dowodom zgromadzonym w toku procesu, na których oparł treść wydanego wyroku. Tok rozumowania Sądu Rejonowego przedstawiony w pisemnych motywach orzeczenia jest zgodny ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego, czytelny i poprawny logicznie.

Sąd Rejonowy ustalając stan faktyczny w sprawie oparł się w głównej mierze na treści zeznań funkcjonariuszy Policji – J. B., M. R., M. S. (2) i J. K. – którzy w dniu 30.10.2016 r. w ramach prowadzonej akcji przeciwdziałającej przestępczości gospodarczej ujawnili, znajdujące się w boksie zlokalizowanym na targowisku miejskim w (...), w którym to dokonywała sprzedaży oskarżona A. R. (2), artykuły z podrobionymi znakami towarowymi. Relacje świadków wskazywały, iż sprzedaż w tym miejscu nie była typowa dla targowiska handlowego. Przed boksem nie były wyeksponowane żadne rzeczy, a dokonywanie zakupów odbywało przy zamkniętych drzwiach. Zainteresowane osoby wchodzące do środka, wychodziły z zakupami. Wymienieni wskazali nadto, że w boksie były dwie sprzedające kobiety, jedna z nich (jak się okazało w trakcie postępowania E. T.) wychodziła również po towar do sąsiedniego boksu. Zeznania funkcjonariuszy Policji były spójne i koherentne, a w konsekwencji pozwalały na odtworzenie zdarzenia stanowiącego przedmiot postępowania w sprawie.

Odnosząc się do twierdzeń obrońcy dotyczących możliwości składania fałszywych zeznań przez funkcjonariuszy Policji i pomawiania oskarżonych o zachowania, jakich w rzeczywistości się nie dopuścili, wskazać należy, iż w świetle zasad logiki i doświadczenia życiowego wysoce wątpliwym jest, by funkcjonariusze policji uciekali się do działań niezgodnych z prawem (składanie fałszywych zeznań o okolicznościach, które nie miały miejsca), ryzykując tym samym utratę pracy, by zaszkodzić osobom, z którymi mieli jedynie do czynienia przy wykonywaniu obowiązków zawodowych (nie mieli w tym absolutnie żadnego interesu, nie znali wcześniej oskarżonych, a mieli jedynie za zadanie rzetelnie przeprowadzać czynności służbowe).

Za wiarygodnością relacji funkcjonariuszy Policji przemawia również opinia biegłego z zakresu własności przemysłowej J. Ł., który jednoznacznie wskazał, że znaki towarowe, którymi opatrzone były zakwestionowane przez policjantów w sprawie towary, to w znacznej części znaki podrobione. Zgodnie z wydaną przez biegłego opinią, zabezpieczone towary mogły wprowadzać ich nabywcę w błąd, iż pochodzą od podmiotów uprawnionych z rejestracji znaku. Stwierdzając nieoryginalność znaków towarowych biegły przywołał okoliczności, które zdecydowały o takiej właśnie ocenie, wskazując na nieprofesjonalne i niestaranne wykonanie znaku, poprzez dodanie dodatkowych elementów tudzież pominięcie tego właściwego dla danego znaku.

Relacje funkcjonariuszy Policji pozytywnie weryfikują również zeznania świadka K. K.. Świadek, będąc pracownikiem Kancelarii (...), posiadającej m. in. pełnomocnictwa od pokrzywdzonych w przedmiotowej sprawie i upoważnionej do ich reprezentowania celem rozpoznawania oraz weryfikacji oryginalności zastrzeżonych znaków towarowych, stwierdził na podstawie okazanych mu rzeczy zabezpieczonych w sprawie, że nie zostały one wyprodukowane oryginalnie, przy czym oznaczenia na nich umieszczone są charakterystyczne dla znaków towarowych zarejestrowanych przez oryginalne marki tych firm. Stwierdzając nieoryginalność znaków towarowych podał, że świadczy o tym niska jakość ich wykonania i użytych do tego materiałów, brak oryginalnych metek, wszywek i przywieszek, a w przypadku torebek i zegarków brak certyfikatów oryginalności.

Słusznie zatem Sąd Rejonowy odmówił wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonej A. R. (2) w zakresie, w jakim są one sprzeczne z depozycjami funkcjonariuszy Policji oraz pozostałym, ocenionym pozytywnie pod względem wiarygodności, materiałem dowodowym zawartym w aktach sprawy. Za taką oceną przemawia okoliczność, iż wymieniona na etapie postępowania przygotowawczego odmawiała złożenia wyjaśnień po czym przed sądem nie przyznając się do popełnienia przestępstwa podała, że towar, który został zakwestionowany przez funkcjonariuszy policji, należał do mężczyzny, który podnajmował od niej boks na targowisku miejskim w (...) i który to jednocześnie miał ją zatrudnić celem dokonywania sprzedaży odzieży w tymże boksie. Ponadto, oskarżona wskazała, że rzeczy, które tenże mężczyzna wstawiał do boksu były – jak ją zapewniał wymieniony – wyprzedażowe tudzież outletowe, wobec czego nie miała żadnych podstaw do uznania, że ten towar jest nieoryginalny. Zważywszy na powyższe, zachodzą podstawy by przypuszczać, że ostatnie wyjaśnienia oskarżonej zostały złożone pod wpływem przemyśleń co do ukształtowania swoich relacji w sposób, który miałby doprowadzić do uwolnienia jej od odpowiedzialności karnej. Istotnym i znamionym jest przy tym wskazanie, że A. R. (2) nie podała żadnych danych identyfikacyjnych wskazywanego mężczyzny, poza przekazaniem, że nazywa się R. W.. Mało tego oskarżona nie przedłożyła żadnych dokumentów świadczących o podnajmowaniu boksu wymienionemu i świadczeniu pracy na jego rzecz. Co prawda podczas akcji funkcjonariuszy Policji ujawniona została w boksie oskarżonej pieczętka imienna osoby o personaliach (...) wraz z numerem NIP i REGON, nie mniej jednak numerów tych nie było można zidentyfikować w Centralnej Ewidencji Działalności Gospodarczej i w realiach tej sprawy fakt ten nie wpływa na ostateczne wnioski wysnute przez Sąd I instancji dotyczące sprawstwa i winy oskarżonej A. R. (2).

Sąd Rejonowy prawidłowo nie dał także wiary wyjaśnieniom oskarżonej E. T., w których to wskazywała, że w dniu 30.10.2016 r. przyjechała na rynek do Tuszyna na zakupy, a jedynie przy okazji odwiedziła A. R.. Należy wskazać, że wersję tą całkowicie wykluczili przesłuchani w sprawie funkcjonariusze Policji wskazując, że wymieniona wraz z oskarżoną A. R. (2) dokonywały sprzedaży odzieży w boksie objętym ich obserwacją. Ze zbieżnych relacji tychże świadków, wynikało, że to E. T. przemieszczała się pomiędzy boksami, w których ujawnione zostały towary zabezpieczone w niniejszej sprawie, w celu wyszukania produktu przeznaczonego na sprzedaż. Mało tego obsługiwała wspólnie z A. R. (2) klientów udzielając im informacji na temat cen, jak i inkasując pieniądze za sprzedany towar.

Odnosząc całokształt powyższych rozważań do okoliczności niniejszej sprawy należy wskazać, że Sąd Rejonowy słusznie przyjął, że oskarżona A. R. (2) dokonywała obrotu określonymi rodzajami towarów z podrobionymi znakami towarowymi, natomiast oskarżona E. T. jej w tym pomagała.

Przez obrót towarami oznaczonymi podrobionym znakiem towarowym, bądź zarejestrowanym znakiem towarowym, którego osoba nie ma prawa używać, na gruncie art. 305 ust. 1 Prawa własności przemysłowej należy rozumieć wszelkiego rodzaju czynności prawne polegające na wprowadzaniu towarów do obrotu oraz dalszą jego dystrybucję. Znamię tego przestępstwa zostanie zatem zrealizowane przez każdą czynność polegającą na udostępnieniu towaru nabywcom m. in. przez import towaru, jego przewożenie, przekazywanie, a nawet oferowanie do sprzedaży (T. D., A. N., J. S., J. szczotka, G. T.. Prawo własności przemysłowej. Komentarz. Stan prawny na dzień 01.01.2015 r., LEX nr 10180).

Oskarżona A. R. (2) posiadając w swoich boksach znaczną ilość podrobionego towaru, oznaczonego zastrzeżonymi znakami towarowymi, przeznaczonego na prowadzoną przez nią sprzedaż na targowisku w (...), dokonywała obrotu tymi towarami. Nie ulega wątpliwości, że klienci oskarżonej kupowali produkty oferowane w jej boksie, co zostało potwierdzone przez funkcjonariuszy Policji. Nadto, zaznaczyć należy, że z racji skali działania wymienionej i okresu czasu, w jakim ten proceder miał miejsce, zasadnym było przyjęcie, że uczyniła sobie z popełnienia tego przestępstwa stałe źródło dochodu.

Sąd Rejonowy miał również podstawy do tego, by ustalić, że także oskarżona E. T. brała udział w dokonaniu obrotu towaru (w formie pomocnictwa), oznaczonego zastrzeżonymi znakami towarowymi. Zważyć należy, iż wymieniona pomagała A. R. w czynnościach nakierowanych na ziszczenie się sprzedaży. Obsługiwała klientów, udzielając im informacji na temat cen oraz donosiła towar zmagazynowany w sąsiednim boksie.

W tym stanie rzeczy stwierdzić należało, że zasadnym było przypisanie oskarżonej A. R. wyczerpania znamion czynu z art. 305 ust. 3 ustawy Prawo własności przemysłowej, a oskarżonej E. T. czynu z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art 305 ust. 1 ustawy Prawo własności przemysłowej.

Nietrafny jest też podnoszony w apelacji przez skarżącego zarzut obrazu art. 410 k.p.k. Uzasadnienie wyroku wskazuje jednoznacznie, że podstawę wyroku stanowi całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej. Sąd Rejonowy ujawnił, a następnie rozważył wszystkie istotne dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności (dowody). Natomiast obrońca oskarżonych podnosząc zarzut obrazu art. 410 k.p.k., w apelacji ogranicza się jedynie do niektórych okoliczności i powołuje jedynie część dowodów. Podkreślić należy, że zasada określona w art. 410 k.p.k. obowiązuje nie tylko sąd wyrokujący, ale także i strony procesu, które przedstawiając w apelacji własne stanowisko, nie mogą go opierać wyłącznie na fragmentarycznej ocenie dowodów z pominięciem tego wszystkiego, co może prowadzić do odmiennych wniosków.

Niezasadny jest podnoszony w apelacji przez obrońcę oskarżonych zarzut obrazu art. 5 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, że nie można łącznie postawić zarzutu naruszenia wskazanych przepisów. Jeżeli bowiem skarżący kwestionuje ocenę dowodów co do ich wiarygodności, to takiej sytuacji nie dotyczy art. 5 § 2 k.p.k., lecz art. 7 k.p.k. Natomiast gdy skarżący podważa prawidłowość ustaleń faktycznych wynikających z oceny dowodów – w sytuacji gdy sąd powziął wątpliwości, ale rozstrzygnął je na niekorzyść oskarżonego albo gdy takich wątpliwości nie miał, choć powinien je powziąć, skoro po dokonaniu oceny dowodów nie miał podstaw do odrzucenia korzystnej dla oskarżonego wersji zdarzenia - to wówczas należy postawić zarzut naruszenia art. 5 § 2 k.p.k. Jednakże naruszenie tego przepisu jest możliwe tylko i wyłącznie w sytuacji, gdy sąd orzekający w sprawie rzeczywiście powziął wątpliwości co do treści ustaleń faktycznych lub wykładni prawa i wobec niemożliwości ich usunięcia rozstrzygnął je na niekorzyść oskarżonego. Jeżeli natomiast pewne ustalenia faktyczne są zależne, np. od dania wiary lub odmówienia jej określonym dowodom, to nie można mówić o naruszeniu art. 5 § 2 k.p.k., a ewentualne zastrzeżenia co do oceny wiarygodności konkretnego dowodu lub grupy dowodów mogą być rozstrzygane jedynie na płaszczyźnie utrzymania się przez sąd w granicach sędziowskiej swobodnej oceny dowodów wynikającej z treści art. 7 k.p.k. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11.10.2002 r., V KKN 251/01, Legalis numer 60281).

Odnosząc się do zarzutu obrońcy oskarżonych dotyczącego kwestii pełnomocnictw do reprezentowania w niniejszej sprawie podmiotów zagranicznych, pokrzywdzonych działaniem oskarżonych wskazać należy, iż nie zasługiwał na uwzględnienie, gdyż aby pełnomocnictwem sporządzonym za granicą można było posłużyć się w Polsce musi ono być opatrzone klauzulą apostille. Apostille to poświadczenie dokumentu sporządzonego w jednym państwie umożliwiające legalne użycie go w innym państwie. Ma formę adnotacji dokonywanej na dokumencie. Pełnomocnictwo w formie aktu notarialnego z dołączoną klauzulą apostille jest wystarczające. Oprócz klauzuli apostille dokument pełnomocnictwa sporządzonego za granicą musi być jeszcze w Polsce przetłumaczony na język polski przez tłumacza przysięgłego. Mając na uwadze fakt, iż wszystkie załączone do sprawy pełnomocnictwa spełniają powyższe warunki, zarzut podniesiony w tym zakresie przez skarżącego jest bezzasadny.

Natomiast zasługiwał na uwzględnienie zarzut obrońcy oskarżonych koncentrujący się na wykazaniu, że Sąd I instancji ferując rozstrzygnięcie w zakresie kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżycielom posiłkowym naruszył art. 633 k.p.k. W istocie zatem Sąd meriti zobligowany był do ustalenia kosztów procesu przypadające od obu oskarżonych według zasad słuszności uwzględniając koszty związane ze sprawą każdego z nich. W tym stanie rzeczy, Sąd odwoławczy mając na względzie normę wyrażoną w cytowanym przepisie oraz treść § 11 ust. 1 pkt 1, ust. 2 pkt 3 i § 17 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800 z późn. zm.), a także treść § 11 ust. 1 pkt 1, ust. 2 pkt 3 i § 17 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804 z późn. zm.), dokonał korekty w tym zakresie mając na względzie powołane powyżej uregulowania oraz biorąc pod uwagę wnioski pełnomocników oskarżycieli posiłkowych dotyczące zasądzenia kosztów udzielonej im pomocy prawnej zarówno na etapie postępowania przygotowawczego, jak i w stadium sądowym postępowania.

Odnosząc się do apelacji prokuratora stwierdzić należy, że zasługiwała na uwzględnienie. Bowiernie rzeczywiście wymierzając oskarżonej A. R. w punkcie 1 wyroku karę 6 miesięcy pozbawienia wolności Sąd Rejonowy błędnie w punkcie 2 rozstrzygnięcia zawarł stwierdzenie o warunkowym umorzeniu postępowania karnego. Biorąc pod uwagę treść uzasadnienia odnoszącą się do części dotyczącej kary, jasnym jest, że rozstrzygnięcie w punkcie wyroku miało dotyczyć warunkowego zawieszenia wykonania kary 6 miesięcy pozbawienia orzeczonej w punkcie 1. W tym stanie rzeczy, Sąd Odwoławczy w miejsce rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 2 wyroku na podstawie 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. zawiesił oskarżonej A. R. warunkowo karę pozbawienia wolności na okres 2 lat. W tym miejscu, odnieść też należy do postulowanego przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego sprostowania wyroku w omawianym zakresie. Otóż z oczywistych względów taki zabieg nie był dopuszczalny w świetle obowiązującej procedury karnej. Bowiernie nie ulega wątpliwości, iż nie jest możliwym w świetle powołanego przepisu sprostowanie merytorycznych elementów wyroku, jakim jest podstawa wymiaru kary. Bowiernie w trybie art. 105 § 1 k.p.k. nie mogą być prostowane merytoryczne treści orzeczenia, w tym podstawa prawna wymiaru kary (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 01.02.2018 r., II KK 300/17, opubl. Legalis). Sprostowanie oczywistej omyłki nie może polegać na ingerowaniu w merytoryczną treść wyroku, np. na dodaniu elementów pominiętych w trakcie wyrokowania. Sprostowanie w tym trybie merytorycznej treści wyroku stanowi czynność *ex ante* nieskuteczną, to jest niemogącą wywołać skutku, jaki wiąże się z tą czynnością (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13.12.2017 r., II KK 341/17, opubl. Legalis, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21.08.2012 r., III KK 251/12, opubl. Legalis).

Mając również na uwadze, iż oskarżona A. R. (2) została skazana za przestępstwo polegające na naruszeniu zakazu obrotu towarami z podrobionymi znakami przemysłowymi w typie przestępstwa kwalifikowanego z art. 305 ust. 3 ustawy prawo własności przemysłowej podstawą rozstrzygnięcia o przepadku dowodów rzeczowych winien być przepis art. 306 ust. 1 ustawy z dnia 30.06.2000 r. Prawo własności przemysłowej (zawierający szczególne unormowanie w tym względzie, bez konieczności stosowania przepisów ustawy karnej), a nie jak błędnie wskazał Sąd Rejonowy art. 44 § 2 k.k. Dlatego też zaszła konieczność kolejnej (z urzędu na podstawie art. 455 k.p.k.) modyfikacji zaskarżonego wyroku poprzez wyeliminowanie z postawy prawnej rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 5 zaskarżonego wyroku przepisu art. 44 § 2 k.k. i przyjęcie w to miejsce przepisu art. 306 ust. 1 ustawy Prawo własności przemysłowej.

Mając na względzie powyższe okoliczności, w pozostałym zakresie Sąd Okręgowy utrzymał zaskarżony wyrok w mocy, jako słuszny i odpowiadający prawu.

O kosztach zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym rozstrzygnięto na podstawie art. 634 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. i § 11 ust. 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800 z późn. zm.). Zgodnie z powołaną regulacją Sąd Okręgowy zasądził – stosownie do art. 633 k.p.k. - od każdego z oskarżonych w częściach równych (po 420 złotych) na rzecz oskarżyciela posiłkowego zwrot kosztów poniesionych z tytułu ustanowienia pełnomocnika w postępowaniu odwoławczym według – wnioskowanych przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego norm przepisanych.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późniejszymi zmianami) Sąd zwolnił oskarżone od ponoszenia kosztów postępowania odwoławczego, w tym opłat, mając na uwadze wysokość zobowiązań do uregulowania w sprawie, powstałych w związku z ich przestępczym procederem oraz ich sytuację rodzinną i majątkową, oraz możliwości zarobkowe.